

Folkrörelsen Nej till EU:s strategidokument 2014

Antaget på Folkrörelsen nej till EU:s 17 kongress i Malmö den 12-13 april 2014

Folkstyre i stället för supermakt

Demokratin har urholkats till följd av Sveriges medlemskap i EU. Det stora flertalet av de beslut som tidigare fattades i den folkvalda riksdagen fattas nu i slutna och icke folkvalda organ inom EU. Denna avdemokratisering fortsätter med Lissabonfördraget, EU:s nuvarande grundlag som trädde i kraft i december 2009. Dels avskaffas vetorätten på nästan alla politikområden. Dels ändras röstfördelningen inom EU så att större länder får långt mer att säga till om på de mindre ländernas bekostnad.

Lagstiftning inom EU sköts i huvudsak av EU-kommissionen, ministerrådet och EU-parlamentet. EU-domstolen har utvecklats till en kombinerad högsta domstol och författningsdomstol vars avgöranden har företräde framför medlemsländernas grundlagar. Sveriges möjligheter att påverka EU:s lagstiftande institutioner är små, Bryssels påverkan på Sverige är desto större.

EU har från första början haft som mål att bli ett Europas Förenta Stater, där den politiska makten centraliseras och medlemsländerna blir till underlydande delstater. Lissabonfördraget fortsätter denna utveckling av unionen i riktning mot en allt mer centraliserad, byråkratiserad och odemokratisk EU-stat. EU ska bli en supermakt på den globala arenan i likhet med USA.

Folkrörelsen Nej till EU är motståndare till en sådan supermakt och förespråkar istället ett jämlikt samarbete mellan självständiga stater både i Europa och med länder i andra världsdelar.

Vid ett utträde ur EU bör Sverige eftersträva mellanstatliga samarbets- och handelsavtal med EU, till skillnad från avtal av EES-typ som upphäver de deltagande ländernas självständighet och tvingar dem att slaviskt följa EU-lagar på de områden som avtalen omfattar.

EU ut ur Norden

Utbyggd samverkan mellan de nordiska länderna är mer naturligt än medlemskapet i EU. Norden består av fem stater, Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige, och tre självstyrande områden, Färöarna, Grönland och Åland. Tillsammans har de nordiska länderna en befolkning på 25 miljoner och den gemensamma ekonomin är den tionde största i världen.

Det nordiska samarbetet är unikt på flera sätt. Det är ett av de äldsta regionala samarbetena i världen. Det berör många samhällsområden och har lett fram till en omfattande ekonomisk, kulturell och social integration. Det bygger på överenskommelser mellan suveräna stater. Det har rivit gränser i Norden utan att bygga murar mot omvärlden.

Norden har bättre förutsättningar än kanske någon annan ländergrupp i världen att bli en praktisk modell för ett socialt och ekologiskt samhällsbygge. En utveckling av den nordiska samhällsmodellen

förutsätter att Norden i framtiden kontrollerar sina egna naturresurser och att Norden kan ha ett förhållandevis högt skatte- och avgiftsuttag. Det är en förutsättning för bland annat ett solidariskt finansierat välfärdssystem på hög nivå och en långtgående regional utjämning.

Norden har valt olika vägar för sina relationer till EU. Danmark, Finland och Sverige är medlemmar i EU, Norge och Island är delar av EU:s inre marknad genom EES-avtalet. Färöarna och Grönland har i folkomröstningar avvisat EU-medlemskap och står helt fria i förhållande till EU. De nordiska länderna bör utveckla det nordiska samarbetet, både på bredden och djupet, och inte delvis avveckla, vilket regeringarna har börjat göra på grund av Danmarks, Finlands och Sveriges medlemskap i EU.

Mot den bakgrunden är det positivt att den nya isländska regeringen beslutat dra tillbaka landets ansökan om medlemskap i EU och att vår norska systerorganisation Nei til EU beslutat verka för en folkomröstning om EES. Tillsammans med de övriga nordiska länderna vill vi utveckla och stärka det nordiska samarbetet utan EU-medlemskap och EES-avtal.

Nej till Euron

Införandet av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) har medfört att den ekonomiska politiken har nyliberaliserats och EU fått mer politisk makt över medlemsstaterna. Detta har bidragit till en djup ekonomisk kris i eurozonens periferi med åtstramningar, privatiseringar, ökad arbetslöshet och försämrade välfärd som följd. EMU bygger på en nyliberal ekonomisk politik. Målet om prisstabilitet går alltid före ökad sysselsättning.

Folkrörelsen Nej till EU är motståndare till euron och EMU. Sverige har redan folkomröstat i frågan och folket sade nej. Vi vill att alla fortsätter att respektera folkomröstningsresultatet.

Sverige har inte som Danmark och Storbritannien rättsligt undantag från EMU. Det är viktigt att regering och riksdag verkar för ett permanent undantag för att säkerställa svenska folkets nej till euron. Detta undantag bör vara av brittisk modell, vilket ger större ekonomisk-politisk handlingsfrihet än det danska.

Under den ekonomiska krisen har det visat sig att EMU-området inte utgör ett så kallat optimalt valutaområde eftersom de ekonomiska skillnaderna mellan euroländerna är för stora. De mindre staterna i valutaområdets ytterområde underkastas den ränta som sätts för att passa de stora ekonomierna. Vid överhettning i de mindre ekonomierna kan man inte på nationell basis höja räntan för att dämpa kostnadsutveckling och inflationsspiral. Vid lågkonjunktur kan de mindre ekonomierna inte använda räntan för att stimulera investeringar och ekonomin. Värdet på den nationella valutan kan inte justeras utan det mindre landet sitter fast i ett ekonomiskt järngrepp och tvingas istället till nedskärningar och lönesänkningar, så kallade interna devalveringar.

EMU innebär att demokratin i de deltagande länderna försvagas och själva inrättandet av systemet sker så långt från väljarna som över huvud taget är möjligt. Ett av syftena med valutaunionen är att tvinga ihop euroänderna till en centraliserad och odemokratisk överstat, ett slags Europas Förenta Stater.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att riksdag och regering agerar för att Sverige ska få ett permanent undantag från euron.

Nej till överstatlig finanspolitik

Sedan eurokrisen bröt ut våren 2010 **till och med december 2013** har EU haft 17 formella toppmöten [enligt Lissabonfördraget ska Europeiska rådet "sammanträda två gånger per halvår efter kallelse av sin ordförande", EU-fördraget artikel 15.3]. På dess toppmöten har stats- och regeringscheferna, anförda av den tyska förbundskanslern och den franske presidenten, beslutat om en lång rad åtgärder som fördjupar och utvidgar EU:s ekonomiska och monetära union.

De viktigaste åtgärder som beslutats de senaste åren är Europeiska planeringsterminen, Europakten/Europluspakten, Reviderad stabilitets- och tillväxtpakt [6-sexpacken], Finanspakten samt de så kallade räddningsfonderna, den tillfälliga EFSF och den permanenta ESM, som är villkorade med "ekonomiska anpassningsprogram".

Vid EU-toppmötet i december 2013 i Bryssel föreslog Tysklands förbundskansler Angela Merkel om ytterligare åtgärd för ökad kontroll över medlemsländernas ekonomier, nämligen "rättsligt bindande reformkontrakt". De ska ingås bilateralt mellan EU-kommissionen och de enskilda euroländerna för att genomföra så kallade strukturreformer (avregleringar, privatiseringar och andra nyliberala **förslag**) i utbyte mot finansiell support från centralmakten i Bryssel. Formellt kallas kontrakten "partnerskap för tillväxt, jobb och konkurrenskraft". Kristdemokraten Merkel vill bland annat se till att regeringarna genomför det eurofinansministrarna begär, som ändrad arbetsmarknads- och socialpolitik. Mycket är dock fortfarande oklart om hur "reformkontrakten" ska fungera, hur omfattande de kan vara och varifrån pengarna ska tas.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag verkar för att beslutsmakt över finanspolitiken inte flyttas till odemokratiska EU-institutioner i Bryssel och Frankfurt.

Återupprätta neutralitetspolitiken

Sverige dras allt djupare in i EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitiska samarbete. Sveriges traditionella säkerhetspolitik – alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig – har kastats på historiens soptipp.

EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik har successivt förstärkts. I princip har beslut i och med Lissabonfördraget tagits om att EU ska ha ett gemensamt försvar i framtiden. Medlemsländer som utsätts för väpnat angrepp ska bistås av de andra länderna med alla till buds stående militära och andra medel. EU är med andra ord en militärallians. Dessutom förbinder sig medlemsstaterna att ställa militära styrkor till EU:s förfogande för interventioner i omvärlden där EU:s geopolitiska intressen anses äventyrade. EU ska också kunna bekämpa terrorism med militära medel utanför unionens gränser.

Samarbetet mellan Nato och EU har utvecklats och består av dels politiska samarbetsformer dels gemensamt deltagande i militära operationer. Det sker ett ihopväxande mellan EU och Nato, bland annat manifesterat i uppbyggnad av representation i varandras militära staber och att EU har möjlighet att använda Natos militära styrkor. EU tar ett allt större ansvar för medlemsländernas deltagande i Nato-operationer, inte minst vad gäller kriget i Afghanistan. Detta samarbete är ett uttryck för en strategisk allians mellan USA och EU (med USA i förarsätet). Under tal om fredsfrämjande åtgärder och konflikthantering arbetar denna allians för att säkra inflytande över marknader, råvaror och energi i världen.

EU:s ökande samarbete med Nato har utnyttjats för att i praktiken smygansluta Sverige till Nato. Folkrörelsen Nej till EU tar avstånd från detta.

Klimatförändringen medför att isen i Arktis minskar vilket möjliggör exploatering i stor skala av naturresurser som bland annat olja och gas. Stormakter som Ryssland, USA och EU börjar positionera sig och bevaka sina intressen. Detta resulterar i en ökad militarisering av Arktis. Norden hamnar därmed i omedelbar närhet av denna intressekonflikt mellan stormakterna. Ett led i detta är Nato- och EU-länders ökade behov av militär närvaro och övning i arktisk miljö där Sverige upplåter övningsområden.

Folkrörelsen Nej till EU säger nej till militarisering av Arktis och exploatering av dess naturresurser. Arktis bör istället, som Antarktis, fredas för kommande generationer och gemensamt förvaltas som ett naturreservat.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att den svenska neutralitetspolitiken återupprättas genom både politisk och militär alliansfrihet.

Solidaritet med utvecklingsländerna

Det storskaliga jordbruket och de stora livsmedelsbolagen inom EU subventioneras kraftigt, vilket medför att jordbruksprodukter kan säljas till underpriser på världsmarknaden. Denna systematiska dumpning av priserna slår ut lokal produktion och ruinerar småbönder i såväl de fattiga som de rika länderna. Genom tullar som ökar med graden av bearbetning hindras många fattiga länder att förädla sina råvaror och ta kontrollen över hela produktionskedjan.

Vid överskott på jordbruksprodukter använder EU ofta speciella exportsubventioner för att dumpa bort de egna överskotten. I utvecklingsländerna bidrar detta till ökad fattigdom och underutveckling. Även EU:s höga handelstullar mot omvärlden, krav på patentregler och kapitalliberaliseringar snedfördelar jordens resurser till utvecklingsländernas nackdel.

EU är, i internationella organisationer som WTO och i bilaterala avtal, som till exempel EPA, drivande för att påtvinga de fattiga länderna avregleringar och strukturrationaliseringar. Allt från sjukvård och utbildning till vattenförsörjning och kommunikationer, ska konkurrensutsättas och säljas ut till multinationella storföretag.

De rika ländernas ökade behov av energi har lett till att dessa under täckmantel av miljöpolitik satsar stort på biobränslen. Detta medför att stora arealer tas i anspråk för odling av grödor för biobränsle i enlighet med EU:s biobränsledirektiv. Detta medför minskad matodling med osäker tillgång av mat och ökad matbrist, främst i fattiga länder. Det sätter ökad press på uppodling av bland annat regnskog. EU tillåter så kallad landgrabbing (rika länder köper upp stora arealer av jordbruksmark i fattiga länder) i såväl östeuropaländer som i utvecklingsländer i syd, framför allt Afrika. Detta hotar också matsuveräniteten i såväl Europa som i fattiga länder i syd.

Sverige har länge varit bland de största biståndsgivarna inom EU men en anpassning till lägre EU-nivåer har börjat. Delar av biståndet förs också över till militärt bistånd. EU tar nu över större samordning av biståndet. I förhandlingar om handelsavtal använder EU biståndet som påtryckningsmedel för att tillgodose sina stormaktsintressen.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att riksdag och regering aktivt agerar mot EU:s protektionistiska jordbruks- och handelspolitik.

För en humanare flyktingpolitik

EU och dess medlemsländers prioriteringar är att hålla flyktingar och immigranter utanför sina gränser, att skicka iväg dem, och bara i sista hand låta dem stanna. Säkerhet och militarisering vid EU:s yttre gränser uppfattas som det viktigaste, där man kommit längst. En mur har byggts upp runt unionen mot omvärlden, bevakad av Frontex, EU:s gränspolis. **För att stänga de sista vägarna in för människor som söker skydd från hungersnöd, krig och förföljelse är Frontex nu i färd med att förstärka muren längs Greklands och Bulgariens gränser mot Turkiet.**

Enligt Lissabonfördraget ska EU utforma en politik med syftet att "säkerställa kontroll av personer" och "effektiv övervakning" av de yttre gränserna, samt stegvis införa ett "integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna". De medlemsstater som har gränser mot länder som inte är medlemmar i EU fungerar som murar mot omvärlden, eftersom de ansvarar för att kontrollera att inga flyktingar tar sig in i unionen.

Och EU har med växande framgång täppt till hålen i sin yttre gräns. FN:s flyktingorgan UNHCR har starkt kritiserat EU:s flyktingpolitik som ligger långt under den miniminivå som stadgas i konventioner om asylrätt. Skärpt gränskontroll kan hota asylrätten, varnar UNHCR.

EU har sedan länge smitt planer om en överstatlig asyl- och flyktingpolitik med samma regler och samma tillämpning i alla medlemsländer. Men interna tvister gör det svårt att få fram nya enhetliga asyllagar. EU:s medlemsländer, med Frankrike och Tyskland i spetsen, är mer måna om att stoppa "illegal invandring" än om att säkra förföljdas rätt till skydd.

Lissabonfördraget ger EU en rättslig grund för en överstatlig politik för asyl, invandring och kontroll av de yttre gränserna.

Den restriktiva flyktingpolitiken med bland annat visum- och transportörkrav gör det allt svårare för asylsökande att komma in i EU. Alla som passerar de yttre gränserna registreras bland annat i

Eurodac, en databas med fingeravtryck från alla personer över 14 år som sökt asyl i ett EU-land. EU:s regelverk föreskriver att migranternas asylansökningar ska hanteras i det land de först anlant till. Inskränkningar i asylrätten bryter mot FN:s flyktingkonvention och äventyrar rättssäkerheten för de asylsökande.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att regering och riksdag verkar för att enskilda medlemsländer får rätt att föra en human och generös flyktingpolitik i enlighet med FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna: "Envar har rätt att i andra länder söka och åtnjuta fristad från förföljelse."

Värna medborgliga fri- och rättigheter

Så kallade inrikes- och rättsliga frågor har med Lissabonfördraget blivit överstatliga. Redan finns ett embryo till en federal polisstyrka, Europol. Ett federalt juridiskt system bildas. Det finns också förslag på att inrätta en EU-åklagare och det finns en europeisk arresteringsorder. En svensk medborgare kan redan idag utlämnas till ett annat EU-land. I framtiden ska svenska medborgare även kunna utlämnas för handlingar som inte är straffbara i Sverige. Det är ett hot mot de medborgliga fri- och rättigheterna.

I EU:s deltagande i kriget mot terrorismen åsidosätts allt fler mänskliga rättighetsprinciper. Genom Stockholmsprogrammet möjliggörs att all gränsbevaknings- och polisinformation inom EU kopplas samman.

EU-domstolen har ogiltigförklarat det kritiserade datalagringsdirektivet från 2006. Domstolen anser att "det omfattande och särskilt allvarliga intrång som direktivet innebär i de aktuella grundläggande rättigheterna inte är tillräckligt noggrant reglerat", enligt ett pressmeddelande.

Genom satellitprojektet Galileo kommer EU att få ett eget GPS-system. Galileo har även en militär del som gör EU oberoende av USA:s GPS-system. Information från satelliter är avgörande för militär information och styrning av militär datatrafik. Galileo-projektet bidrar därför till EU:s militära upprustning.

Acta-avtalet har förhandlats fram under stor sekretess. Syftet är att hindra piratkopiering och kopiering av varumärken. Detta gäller främst områden som läkemedel, teknik och patent på jordbruksgrödor. Detta kommer att försvåra för fattiga länder att till låga kostnader kunna ta del av viktiga mediciner och teknik. Dessutom kan avtalet öka möjligheterna för myndigheter inom EU att ingripa mot vanlig fildelning och mot friheten på nätet. Därmed kan Acta-avtalet medverka till en utveckling där demokratiska fri och rättigheter minskar och kontrollsamhället ökar.

Folkrörelsen Nej till EU kräver rätt för enskilda medlemsländer att föra en självständig politik inom det inrikes- och rättsliga området.

Slå vakt om välfärden

Sedan EU-inträdet har avregleringar och privatiseringar satt den offentliga sektorn i Sverige under hård press. Detta har lett till försämrad service för det stora flertalet, sämre arbetsmiljö och särskilt kvinnorna har drabbats när de offentliga utgifterna skurits ned.

EU:s konkurrensregler och upphandlingsdirektiv driver fram en privatisering av offentlig verksamhet och avskaffande av statliga monopol som tillkommit av till exempel folkhälsoskäl.

I EU:s bindande riktlinjer för den ekonomiska politiken anmodas medlemsländerna att minska de offentliga utgifterna, sänka skatterna och att genomföra strukturella reformer av socialförsäkringarna och på arbetsmarknaden. EU:s så kallade stabilitetspakt, som nu vidareutvecklats med finanspakten, sätter en tvångströja på den ekonomiska politiken och tvingar fram minskade offentliga utgifter och social nedrustning.

I Lissabonfördraget nämns inte orden "allmän tjänst" en enda gång. Istället lanseras begreppet "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse". Detta med syfte att låta privata företag i allt större utsträckning ta över allmänna välfärdstjänster.

EU:s upphandlingsdirektiv gör kommuner och landsting till inköpsorganisationer. Vård, skola och omsorg ska konkurrensutsättas och skötas av privata entreprenörer. Utarmningen av den svenska välfärdsmodellen fortsätter. Samhälleliga monopol har avreglerats, bolagiserats och privatiserats som till exempel Vin och sprit, Apoteket och Telia. **Järnvägstrafiken står nu på tur till följd av EU:s tredje järnvägsdirektiv.** Lissabonfördraget befäster denna utveckling.

Folkrörelsen Nej till EU motsätter sig EU:s privatiseringspolitik och hävdar i stället självbestämmanderätt för stat, landsting och kommuner vad gäller alla allmänna välfärdstjänster, med rätt att återföra privatiserad verksamhet till offentlig regi.

Värna de fackliga rättigheterna

Lavaldomen, dvs. EU-domstolens avgörande i konflikten mellan det lettiska företaget Laval och det svenska fackförbundet Byggnads, inskränker rätten till kollektivavtal och begränsar konflikträtten och föreningsrätten. Lavaldomen innebär åsidosättande av principen om lika lön för lika arbete och banar väg för lönedumpning.

Lissabonfördraget införlivade Lavaldomen med den primära unionsrätten. Det innebär att Lavaldomens negativa konsekvenser endast kan upphävas genom en fördragsändring, till exempel, som den svenska fackföreningsrörelsen kräver, genom att EU antar ett socialt protokoll som ger de fackliga intressena företräde. Det är i praktiken omöjligt eftersom det förutsätter att alla de 28 EU-ländernas regeringar och parlament är överens om detta.

Istället för att revidera det kontroversiella utstationeringsdirektivet (som ligger till grund för den antifackliga Lavaldomen) har EU-kommissionen lagt fram förslag om ett så kallande genomförandedirektiv. Europafacket anser att det enbart kodifierar det nuvarande rättsläget, dvs. att de fyra så kallade friheterna har företräde när de hamnar i konflikt med kollektivavtal och andra fackliga rättigheter.

EU:s bemanningsdirektiv innebär att alla hinder för utländska bemanningsföretag ska tas bort. Ett sådant hinder kan vara de begränsningar för anlitande av inhyrd arbetskraft som finns i många svenska kollektivavtal. I bemanningsdirektivet finns det också en hänvisning till EU:s utstationeringsdirektiv, dvs. det direktiv som EU-domstolen tolkade i Lavaldomen, vilket kan medföra att utländska bemanningsföretag kan hyra ut arbetskraft som bara betalas med minimilön eller motsvarande.

Den fria rörligheten för arbetskraft och tjänsteföretag riskerar att leda till dumpning av löner och villkor på den svenska arbetsmarknaden. Dessa risker ökar påtagligt i och med EU:s utvidgning med en rad relativt fattiga länder i Öst- och Centraleuropa. I många fall utnyttjas inhyrd arbetskraft hänsynslöst med löner långt under kollektivavtalens lägstralöner, utan försäkringar, semesterersättning och med bristande arbetsmiljöförhållande.

I flera EU-dokument betonas behovet av en mer flexibel arbetsmarknad. Lagar och avtal om arbetstider, anställningsskydd och andra arbetsvillkor ska upphävas eller i vart fall luckras upp. **Inte minst utnyttjar EU-kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB), i samarbete med Internationella valutafonden (IMF), den pågående eurokrisen för att tvinga igenom så kallade strukturreformer, som bland annat medför att kollektivavtal undermineras och att fackliga rättigheter beskärs.**

Folkrörelsen Nej till EU är i princip för en fri rörlighet på arbetsmarkanden, men alla ska samma rättigheter, kollektivavtal och andra arbetsvillkor.

Folkrörelsen Nej till EU motsätter sig EU:s antifackliga politik och kräver rätten att själva bestämma vilka regler som ska gälla på den svenska arbetsmarknaden.

EU är ingen miljöorganisation

På EU:s inre marknad ska det råda fri rörlighet för varor. Denna marknadsliberalism har, till exempel, hindrat Livsmedelsverket att informera oss svenskar att det är bra för både hälsa och miljö att köpa närproducerad mat eftersom EU-kommissionen anser att det är ett hinder för den fria rörligheten för varor.

Enligt EU-rätten är det tillåtet att inskränka frihandeln för att skona miljön. Men då måste handelshindret vara "proportionerligt" i förhållande till miljönyttan. Vilka begränsningar av frihandeln som kan vara tillåtna av till exempel miljöskäl avgörs av EU-kommissionen och EU-domstolen, vars beslut ska grundas på vad som stadgas i EU:s fördrag.

I den intensiva EU-propagandan framställer EU sig som världsbäst på klimat. Men EU har stött USA som vägrar bindande överenskommelser om utsläppsminskningar. Och EU vägrar bidra till de verkliga kostnaderna för de fattiga ländernas åtgärder för att minska den miljöförstöring som orsakats av de rika länderna.

Trots sin retorik fortsätter EU med massiv satsning på fossila bränslen och fortsatt kraftig utbyggnad av motorvägsnätet. Satsning på effektivisering, energibesparing eller planering för omställning till en

hållbar energihushållning finns inte. EU:s utsläppsrätter har blivit ett totalt fiasko. EU har visat sig vara ett av de största hindren för ett verkligt klimatarbete.

EU:s överstatliga ekonomiska regelverk förhindrar oss från att föra en politik för hushållning med naturresurser, vilket är ett av de största hindren för ett verkligt klimatarbete.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att Sverige förbehåller sig rätten att säga nej till miljöfarliga varor och avvisar EU:s energi- och klimatpolitik till förmån för en självständig nationell politik.

Nej till främlingsfientlighet

EU bedriver en restriktiv flyktingpolitik samtidigt som miljoner papperslösa flyktingar och immigranter saknar grundläggande sociala och mänskliga rättigheter. EU:s deltagande i kriget mot terrorismen har medfört allvariga åsidosättande av mänskliga rättigheter och släppt lös en våg av islamofobi i Europa. I flera av EU:s medlemsländer, till exempel Ungern och Nederländerna, bedrivs en öppen rasistisk politik mot romer, judar, muslimer och andra etniska eller religiösa befolkningsgrupper.

EU:s politik för en gränslös arbetsmarknad, som syftar till att främja lönedumpning, ställer arbetare mot arbetare vilket i många fall spelar främlingsfientliga grupper i händerna.

Många EU-ledare fiskar i främlingsfientliga opinioner för att vinna röster. Ledande politiker som David Cameron i Storbritannien, Angela Merkel i Tyskland och **Francois Hollande** i Frankrike har ifrågasatt det mångkulturella samhället och spekulerat i dess eventuella avigsidor.

Detta ger invandrarfientliga och rasistiska grupperingarna legitimitet. EU-parlamentet har blivit en samlingsplats för flera av Europas högernationalistiska och främlingsfientliga grupperingar. Sverige har kommit ikapp den obehagliga utvecklingen i resten av Europa och har nu ett främlingsfientligt parti i riksdagen.

Flera av dessa partier intar en förment EU-kritisk ställning. Deras kritik och motstånd mot EU är dock baserad på rädsla för etnisk och kulturell blandning. Deras högernationalism och invandrarfientlighet har inget att göra med en demokratisk EU-kritik som bottnar i humana och sociala rättigheter lika för alla människor.

Folkrörelsen Nej till EU tar **starkt avstånd från rasism och fascism** och eftersträvar ett samhälle som visar respekt mot olika kulturer och levnadssätt.

Stärk EU-motståndet

Folkrörelsen Nej till EU är en antirasistisk, partipolitiskt obunden och självständig organisation. Vi samlar EU-motståndare ur många politiska läger och människor med olika grunder för sitt EU-motstånd. Den överordnade uppgiften är att driva det politiska kravet att Sverige ska lämna EU.

Folkrörelsen Nej till EU behövs för att bevaka vad som sker i EU-Sverige, bemöta den osakliga EU-propagandan och stärka den folkliga kritiken och motståndet mot EU. För att kunna göra detta måste Folkrörelsen Nej till EU få fler medlemmar och aktiva lokalgrupper. Medlemsvärkning är helt enkelt en fråga om det organiserade unionsmotståndets fortsatta existens som måste vara ett självklart inslag i all den verksamhet vi bedriver.

Folkrörelsen Nej till EU medverkar till att skapa nätverk mellan självständiga, antirasistiska och demokratiska organisationer för att samordna EU-motståndet. Det gäller också organisationer och enskilda, som motsätter sig delar av EU:s utveckling, till exempel euron, militärt samarbete eller andra steg mot ökad integrering av Sverige i EU.

Ett bra exempel på samarbete med enskilda är Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk som våren 2014 har drygt 300 fackligt aktiva varav en hel del inte är medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU. Nätverkets sida på Facebook har 2.207 medlemmar (februari 2014). Nätverket har dessutom kunnat etablera kontakter och samarbete med olika svenska fackförbund, såsom Transport, Elektrikerna och SEKO Infranord, samt med fackliga EU-kritiker i Norge, Danmark, Irland och England.

Folkrörelsen Nej till EU utvecklar också kontakter med demokratiska och progressiva unionsmotståndare i andra länder för att utbyta erfarenheter och stödja varandra. Särskilt angeläget är samarbetet med antirasistiska unionsmotståndare i våra nordiska grannländer.

Vi vill också folkomrösta

Storbritanniens premiärminister David Cameron har lovat en folkomröstning om EU om hans konservativa parti vinner parlamentsvalet 2015. Han kommer då att kräva en omförhandling av det brittiska medlemskapet och britten ska få rösta om det omförhandlade medlemskapsavtalet 2017-2018.

Vi vill också folkomrösta om Sveriges medlemskap i EU, med eller utan en omförhandling om villkoren för det svenska medlemskapet och oavsett hur det går i det brittiska parlamentsvalet. Nästan alla de löften som ja-sidan utfärdade inför folkomröstningen 1994 har visat sig vara falska, till exempel att den militära alliansfriheten inte hotas, att den svenska modellen på arbetsmarknaden inte undergrävs och att vi har juridisk rätt att välja att stå fria från euron.

Samma sak när det gäller EMU-folkomröstningen 2003. De hot som ja-sidan då kom med har visat sig grundlösa och i dag – snart tio år efter folkomröstningen – kan vi konstatera att Sverige har haft en bättre ekonomisk utveckling än de länder som infört euron som valuta.

Folkrörelsen Nej till EU har sedan våren 2013 bedrivit ett kändisupprop med kravet "Vi vill också folkomrösta om EU". Bland de som skriver under märks Mikael Wiehe, musiker, Kajsa Ekis Ekman, författare, Erik Blomqvist, Jordens Vänner, Jenny Wrangborg, poet, Jan-Erik Gustafsson, Folkrörelsen Nej till EU, Gudrun Schyman, Feministiskt initiativ, Gustav Nipe, ordförande Ung Pirat, Marianne Berg, riksdagsledamot [v], Eskil Rönér, Hamnarbetarförbundet, Monica Dominique, musiker, Thérèse Björklund, distriktsordförande SSU Södra Älvsborg.

Nu kommer Folkrörelsen Nej till EU:s lokalgrupper och aktivister att mer aktivt driva namninsamling, inte minst i samband med de stundande valrörelserna. Vi har också en grupp på Facebook med namnet "Vi vill också folkomrösta om EU" med 2.183 medlemmar (februari 2014).

Folkrörelsen Nej till EU har tagit initiativ för att tillsammans med andra organisationer bilda ett nätverk för en ny folkomröstning om EU som offentliggörs den 13 november 2014, dvs. på 20-årsdagen av 1994-års EU-folkomröstning. Nätverket kan till exempel bedriva en namninsamling för folkomröstning och arrangemang för att diskutera olika alternativ till EU.

Sedan Sverige blev medlem i EU har det genomförts tre stora fördragsändringar som i samtliga fall har medfört att de överstatliga EU-institutionerna har fått mer makt och det på bekostnad av de demokratiskt valda nationella parlamenten. Successivt har EU fått kraftigt utökade befogenheter och numera flyger samtliga ministrar, inklusive försvarsministern, på rådsmöten i Bryssel.

EU är i dag något mycket annorlunda än det som svenska folket röstade om i november 1994. Alla medborgare som är mellan 18 och 38 år (cirka två miljoner) har heller inte haft möjlighet att rösta. Mot denna bakgrund anser vi att det snarast möjligt bör genomföras en ny folkomröstning om EU med två otvetydiga alternativ; ja till att lämna EU och nej för att stanna kvar.

Folkrörelsen Nej till EU kräver att svenska folket i likhet med de brittiska, får möjlighet att säga ja eller nej till fortsatt svenskt medlemskap i EU i en ny folkomröstning.

Sverige ut ur EU

Folkrörelsen Nej till EU arbetade inför folkomröstningen 1994 för att Sverige inte skulle bli medlem i Europeiska Unionen. Då varnade vi för att EU kunde utvecklas till ett odemokratiskt Europas Förenta Stater. Nu är vi nästan där. Lissabonfördraget medför en centraliserad, byråkratiserad och odemokratisk EU-stat.

Medlemskapet i EU innebär således något helt annat än det vi folkomröstade om 1994. Folkrörelsen Nej till EU anser mot denna bakgrund att Sverige ska lämna EU. Utträdet sker företrädesvis genom en ny folkomröstning om medlemskapet.

Frågan om EU handlar inte om vi ska bedriva internationellt samarbete, utan hur. Världen är större än EU. FN har 193 medlemsstater. 27 av dem, 14 procent, är med i EU. Av världens 6,8 miljarder människor finns 493 miljoner i EU:s medlemsstater, dvs. lite drygt 7 procent.

Vårt nej till EU är ett nej till ett odemokratiskt supermaktsbygge och ett ja till nationellt självbestämmande och internationellt samarbete.

Vårt nej till EU är ett nej till grundlagsfäst ekonomisk politik och ett ja till en egen valuta och en självständig ekonomisk politik.

Vårt nej till EU är ett nej till främlingsfientlighet och ett ja till en human flyktingpolitik och ett demokratiskt och mångkulturellt samhälle.

Vårt nej till EU är ett nej till nykolonial utsugning och militära allianser och ett ja till neutralitetspolitik och global solidaritet.

Världen är större än EU! Sverige ut ur EU!